

UZASADNIENIE

W dniu 19 sierpnia 2019 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęła skarga G. M. (1) (data pisma: 10 sierpnia 2019 r.) na radcę prawnego A. S., w której to skarżący zarzucił radcy prawnemu naruszenie zasad określonych w ustawie o radcach prawnych i Kodeksie Etyki Radcy Prawnego mające na celu wyrządzenie szkody skarżącemu. Skarżący zarzucił radcy prawnej A. S. w szczególności:

- 1) złożenie fałszywego oświadczenia przed Sądem w dniu 21 lutego 2018 r. oraz w piśmie procesowym, co doprowadziło do pokrzywdzenia mocodawcy, a wspierało pomówienia strony przeciwnej,
- 2) celowe nienależyte wykonywanie czynności pełnomocnika procesowego w sprawie o sygn. akt: I Ns (...) (o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po W. M.) i sygn. akt: I Ns (...) (o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po S. M.) toczących się przed Sądem Rejonowym (...)
- 3) celowe wprowadzenie w błąd mocodawcy w kwestiach prawnych tj. iż majątek spadkowy należący do W. M. zatrzymany przez Skarb Państwa jest nieznacznym z uwagi na nieodwracalne skutki prawne, co miało go przekonać do zaprzestania powoływania kwestii spadku W. M. w W.,
- 4) celowe nieskładanie odpowiedzi na pisma P. M. zawierające pomówienia, jak też "nieskładanie dowodów" przeczących pomówieniom strony przeciwnej a dostarczonych radcy prawnemu A. S. osobiście przez żonę skarżącego, co spowodowało "szkodę procesową",
- 5) powołanie bez wiedzy i zgody mocodawcy świadka w sprawie M. W., którego zeznania nie wnoszą nic do sprawy i zmiana treści wniosków wcześniejszych składanych przez J. M., co spowodowało "szkodę procesową",
- 6) niepowołanie świadka G. M. (2), kluczowego świadka w sprawie, a nieustannie pomawianego przez P. M..

Skarżący zarzucił także, że radca prawny A. S. świadomie współpracowała z P. M. poprzez m.in. "wspieranie oświadczeń" P. M. w trakcie toczących się postępowań sądowych. Skarżący wskazał również powody wypowiedzenia pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu A. S. oraz wniósł o przeprowadzenie licznych dowodów.

Radca prawny A. S. była pełnomocnikiem skarżącego w dwóch sprawach prowadzonych przed Sądem Rejonowym (...) I Wydział Cywilny o sygn. akt: I Ns (...) o zmianę postanowienia o stwierdzenia nabycia spadku po W. M. oraz sygn. akt: I Ns (...) o zmianę postanowienia o stwierdzenia nabycia spadku po S. M..

W dniu 3 grudnia 2019 r. zostali przesłuchani G. M. (1) oraz J. M.. W trakcie przesłuchania G. M. (1) w całości podtrzymał skargę na radcę prawnego A. S.. Skarżący zeznał, że zarzut fałszywego oświadczenia przed sądem w dniu 21 lutego 2018 r. oraz w piśmie procesowym z dnia 8 lutego 2019 r. miał polegać na tym, że radca prawny A. S. złożyła oświadczenia w imieniu skarżącego odmienne od wcześniej ustalonych i w ten sposób radca prawny A. S. działała na niekorzyść skarżącego. Dodatkowo, zdaniem skarżącego radca prawny A. S. miała cofnąć wnioski o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania świadków a ponadto miała "ostudzić nasze emocje i zapal do prowadzeni sprawy mówiąc nam, że najprawdopodobniej nie uzyskamy nic z tytułu dziedziczenia gdyż przedmiotem jest działka stanowiąca obecnie własność Skarbu Państwa i że nastąpiły już skutki prawne.". Ponadto, skarżący zarzucił nie wykorzystywanie przez radcę prawnego A. S. w postępowaniach sądowych przekazywanych jej informacji oraz składanie wniosków o przesłuchanie świadków na zasadzie dowolności tj. bez konsultacji z mocodawcą. Tego samego dnia została przesłuchana J. M., żona G. M. (1) i zarazem pełnomocnik skarżącego, która niejako potwierdziła stanowisko skarżącego i wyraziła niezadowolenie z postawy i jakości obsługi prawnej świadczonej przez radcę prawnego A. S..

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wszczęła dochodzenie w sprawie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 75),

dalej zwana ustawą o radcach prawnych. W trakcie dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. przeprowadziła liczne dowody, w tym z dokumentów znajdujących się w aktach spraw o sygn. akt: I Ns (...) i I Ns (...) prowadzonych przed Sądem Rejonowym (...) I Wydział Cywilny, których uczestnikiem był skarżący.

Następnie po przeprowadzeniu dochodzenia, postanowieniem z dnia 24 stycznia 2020 r. Zastępca Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., na podstawie art. 305 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych umorzyła dochodzenie w sprawie skargi na radcy prawnego A. S.. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. wykazała, że w wyniku zebranego materiału dowodowego w szczególności analizy treści skargi, radca prawny A. S. nie popełniła przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. stwierdziła, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dawał jednoznacznej odpowiedzi, czy radca prawny A. S. popełniła przewinienie dyscyplinarne, tym samym nie podzieliła stanowiska skarżącego jakoby zachowanie radcy prawnego A. S. naruszało normy etyczne i prawne odnoszące się do wykonywania zawodu radcy prawnego.

W dniu 11 marca 2020 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło odwołanie G. M. (1) (data pisma: 9 marca 2020 r.) na powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia. Skarżący w obszernym uzasadnieniu wskazał, że zaskarżone postanowienie jest "ewidentnie nieprawidłowe i koliduje z faktami" a nadto z materiałem zgromadzonym w sprawie o sygn. akt.: I Ns (...) oraz I Ns (...), jednocześnie zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych sprawy. Poza powyższym skarżący domagał się przeprowadzenia ponownej analizy przebiegu spraw prowadzonych przed Sądem Rejonowym (...) I Wydział Cywilny (sygn. akt.: I Ns (...) oraz I Ns (...)). W uzasadnieniu odwołania skarżący powołał treść przepisów regulujących wykonywanie zawodu radcy prawnego wraz z własną oceną ich stosowania oraz orzecznictwo dotyczące umów zawieranych między klientem a radcą prawnym i ich skutków prawnych. W ocenie skarżącego Zastępca Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. nie przeanalizowała dokładnie i poprawnie akt sprawy pozyskanych w całości z Sądu Rejonowego w (...) W ocenie skarżącego zawartość akt jednoznacznie wskazuje na to, że radca prawny A. S. nie tylko nie dochowała staranności, jak też doprowadziła do przewlekłości postępowania m.in. poprzez złożenie wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka nie mającego istotnego znaczenia w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym (...) I Wydział Cywilny o sygn. akt I Ns (...). Dodatkowo, skarżący stwierdził, że umorzenie dochodzenia w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego A. S. jest chybione i nieprawidłowe, mające na celu jej ochronę, popierając swoje zarzuty obszernym odniesieniem się do uzasadnienia postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i "podjęcie postępowania dyscyplinarnego wobec r. pr. A. S..".

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając odwołanie skarżącego, w pełni podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W.. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia wydane zostało zasadnie i odpowiada przepisom prawa, w związku z czym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Natomiast zgodnie z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w tejże ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (tekst jednolity Dz. U. 2020 r., poz. 1458), zwana dalej k.p.k., a tym samym i art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. określający ujemne przesłanki procesowe, których zaistnienie skutkuje m.in. umorzeniem dochodzenia. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. W niniejszej sprawie nie ma podstaw prawnych do przypisania radcy prawnemu A. S. przewinienia dyscyplinarnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego materiał dowodowy zebrany w trakcie prowadzonego dochodzenia

nie pozwalała na kontynuowanie postępowania i w konsekwencji czego złożenie przez Z. Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. przeciwko radcy prawnemu A. S. wniosku o ukaranie. Stan faktyczny sprawy nie potwierdził zarzutów stawianych przez skarżącego. Zarzuty stawiane radcy prawnemu A. S. przez skarżącego mają w przeważającej mierze charakter ogólnikowy. Zebrany materiał dowodowy w żaden sposób nie potwierdza, że radca prawny A. S. jako pełnomocnik procesowy skarżącego podejmowała działania na jego szkodę w szczególności zachowanie to miało charakter celowy. Brak jakichkolwiek dowodów na to, że radca prawny A. S. składała fałszywe oświadczenia, czy też celowo wprowadzała mocodawcę w błąd. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny odnosi wrażenie, że w relacjach między mocodawcą a radcą prawnym A. S. zabrakło zaufania, komunikacji między sobą, jak również zaistniały odmienne oczekiwania i wizje taktyki procesowej na różnych etapach prowadzonych spraw skarżącego. Skarżący zarzucił, że radca prawny A. S. świadomie współpracowała z P. M. poprzez m.in. "wspieranie oświadczeń" P. M. w trakcie toczących się postępowań sądowych. Przeprowadzone dochodzenie, a w szczególności stanowisko skarżącego w żaden sposób nie wskazuje na to, że radca prawny A. S. reprezentując skarżącego świadomie współpracowała z P. M. mającym odmienny interes w sposobie zakończenia toczących się przy udziale skarżącego postępowań sądowych. Żadne okoliczności nie potwierdzają świadomej współpracy ani jakiegokolwiek innego charakteru współpracy radcy prawnej A. S. z P. M.. Zdaniem sądu dyscyplinarnego argumentacja przedstawiona przez skarżącego w odwołaniu nie zmienia stanu sprawy tym samym nie może spowodować uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. w zakresie oceny sformułowanych przez skarżącego wobec radcy prawnego A. S. zarzutów. Ponadto, sąd dyscyplinarny nie dopatrywał się błędów w wydanym postanowieniu o umorzeniu dochodzenia skutkujących jego uchyleniem.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i dzieląc w pełni stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Zastępcy Radców Prawnych (...) W., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie skarżącej nie powinno zostać uwzględnione.

Z tych wszystkich względów postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.